

За да се постави проблемът по този начин, не е достатъчно да се посочи някъде из текста на пиесата присъствието на изброените по-горе белези, а е необходимо и да се очертае социолект, който да отговаря на тях. Основанията за описването на пораждаща типично конверсаторския език ситуация са свързани главно с присъствието на писателя Кръстанов в пиесата. За проработването на тази ситуация обаче свидетелства фактът, че когато Кръстанов увлича във вихъра на своите едновременно празни и ефектни, според общото признание, слова, останалите не само приемат играта, но и се групират въз основа на нейните правила. Светското групиране обаче непрекъснато губи легитимност, а неговият инициатор става все по-„отрицателен“. В последна сметка и самото понятие за светско е принудено да мимикрира, например в централния евфемизъм „жени с минало“. Смисълът на самата конверсация се изгражда от наличието на обмен между групите. Наред с класическата опозиция „група на произход - референтна група“, която е свръхактуална в „Жени с минало“ отново заради разделянето на „преди и сега“, при това в съчетание с крайно належащия избор на групова принадлежност в сегашното, хронологичната бразда опитва сама да конструира групите („новите“ и „старите“ хора). Този привидно категоричен белег обаче се оказва не функционален, а чисто комуникативен. В началото на първо действие, когато жените с минало Нина и Мери са все още класическа двойка на информативно-делово женско приятелство, те определят Кръстанов като „по убеждения от новите, по начин на живот - от старите“. И ако за едната приятелка (Нина) това е изцяло морална класификация, за другата (Мери) то е необходимото, влизащото в задълженията на добрата приятелка, подаване на реплика за непосредствено установяване на контакт („Значи също като мене.“). Сигналът, че двете говорят на различен език, дава информация за това, че до голяма степен пиесата е решена още преди да бъдат поставени съществените въпроси в нея. След като подобни сигнали се натрупат в едно твърде голямо количество, започва гоненицата между привидни принадлежности. Задейства се едно верижно разобличаване, чиято крайна цел не се вижда, а непосредствените цели са свързани неизменно със zlepоставянето на намиращия се в съседство. Само малко след като са си говорили за интересните мъже, приятелките са преминали към следваща, по-изострена степен на светски контакт, за която Мери е въоръжена със саркастичен цитат: „О, зная! За вас човек звучи гордо!“